

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Lb 11,25-29

Pan zstąpił w obłoku i mówił z Mojżeszem. Wziął z ducha, który był w nim, i przekazał go owym siedemdziesięciu starszym. A gdy spoczął na nich duch, wpadli w uniesienie prorockie.

Nie powtórzyło się to jednak. Dwóch mężów pozostało w obozie. Jeden nazywał się Eldad, a drugi Medad. Na nich też zstąpił duch, bo należeli do wezwanych, tylko nie przyszli do namiotu. Wpadli więc w obozie w uniesienie prorockie.

Przybiegł młodzieniec i doniósł Mojżeszowi: Eldad i Medad wpadli w obozie w uniesienie prorockie. Jozue, syn Nuna, który od młodości swojej był w służbie Mojżesza, zabrał głos i rzekł: Mojżeszu, panie mój, zabroń im! Ale Mojżesz odparł: Czyż zazdrosny jesteś o mnie? Oby tak cały lud Pana prorokował, oby mu dał Pan swego ducha!

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 19,8.10.12-14

REFREN:

Nakazy Pana są radością serca

Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, świadectwo Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości. Bojaźń Pańska jest szczerą i trwa na wieki, sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne.

Zważa na nie Twój sługa i nagrodę otrzyma za ich przestrzeganie. Kto jednak widzi swoje błędy? Oczyszć mnie z błędów, które są dla mnie skryte.

Także od pychy broń swojego sługę, by nie panowała nade mną. Wtedy będę bez skazy i wolny od wielkiego występku.

DRUGIE CZYTANIE

Jk 5,1-6

Teraz wy, bogacze, zapłaczcie wśród narzekań na utrapienia, jakie was czekają. Bogactwo wasze zbutwiało, szaty wasze stały się żerem dla moli, złoto wasze i srebro zardzewiało, a rdza ich będzie świadectwem przeciw wam i toczyć będzie ciała wasze niby ogień. Zebraliście w dniach ostatecznych skarby. Oto woła zapłata robotników, żniwiarzy pól waszych, którą zatrzymaliście, a krzyk ich doszedł do uszu Pana Zastępów. Żyliście beztrosko na ziemi i wśród dostatków tuczylście serca wasze w dniu rzezi. Potępillście i zabili sprawiedliwego: nie stawia wam oporu.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

J 17,17ba

Słowo Twoje, Panie, jest prawdą, uświęć nas w prawdzie.

EWANGELIA

Mk 9,38-43.45.47-48

Wtedy Jan powiedział do Jezusa: Nauczycielu, widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi z nami, jak w Twoje imię wyrzucał złe duchy, i zabranialiśmy mu, bo nie chodził z nami. Lecz Jezus odrzekł: Nie zabraniajcie mu, bo nikt, kto czyni cuda w imię moje, nie będzie mógł zaraz źle mówić o Mnie.

Kto bowiem nie jest przeciwko nam, ten jest z nami. Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego że należycie do Chrystusa, zaprawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody. Kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą, temu byłoby lepiej uwiązać kamień młyński u szyi i wrzucić go w morze. Jeśli twoja ręka jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie ułomnym wejść do życia wiecznego, niż z dwiema rękami pójść do piekła w ogień nieugaszony. I jeśli twoja noga jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie, chromym wejść do życia, niż z dwiema nogami być wrzuconym do piekła. Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do królestwa Bożego, niż z dwójgim oczu być wrzuconym do piekła, gdzie robak ich nie umiera i ogień nie gaśnie.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

Czy człowiek człowiekowi bratem? O to pyta nas dziś Pan Jezus. Są bowiem tacy, którzy nie chodzą za Jezusem, ale szanują Go jako posłanego przez Boga wysłannika.

Kościół to nie tylko społeczność widzialna, zbudowana na fundamencie Apostołów. To także wielka tajemnica, misterium panowania Boga w sercach przez wiarę. Cuda, których dokonuje ów nieznamy w imię Jezusa, świadczą o jego wierze.

Zdanie: „*Kto nie jest przeciwko nam, ten jest z nami*” niepomniernie rozszerza niewidzialny wymiar wspólnoty budowanej przez Chrystusa. Kościół nie jest twierdzą zamkniętą z bojaźni przed wrogami. Jest raczej domem szeroko otwartym dla wszystkich, którzy również potrafią się otworzyć na działanie Prawdy w swoim życiu.

ks. dr Michał Dubicki

Sąd Ostateczny - Rogier van der Weyden, 1450

35. Święty Juliusz I (6 II 337 – 12 IV 352)

Juliusz wstąpił na tron Piotrowy po czterech miesiącach wakatu. Podczas jego pontyfikatu zmarł cesarz Konstantyn I Wielki, co zakończyło jedność cesarstwa oraz jedność polityki wobec papieża. Nastąpił podział imperium i podział Kościoła na wschodni oraz zachodni. Kościół zachodni popierał nicejskie wyznanie wiary, a Kościół wschodni – wyznanie ariańskie.

Między innymi na tym tle doszło do targu między biskupami obu wyznań wiary. Juliusz I wystosował wówczas list do biskupów Wschodu, w którym przypomniał o autorytecie i prymacie stolicy rzymskiej, do której należało się zwracać o rozstrzygnięcie sporów. W ten sposób pragnął załagodzić narastające konflikty.

W 342 lub 343 r. zwołał synod ekumeniczny w Sadyce (dzisiejsza Sofia). Ogłoszono tam szereg praw odnoszących się do zwierzchniej władzy biskupa rzymskiego, a także stworzono możliwość złożonemu z urzędu biskupowi odwołania się do biskupa

rzymskiego, który miał potwierdzić wyrok lub zarządzić nowe dochodzenie.

W przypadku ponownego odwołania się pokrzywdzonego biskupa papieżowi zagwarantowano głos ostateczny.

Juliuszowi I przypisuje się również wydanie dekretów o archiwum i kancelarii w Kościele rzymskim, na wzór ówczesnego cesarstwa. Po raz pierwszy za jego pontyfikatu wspomniano o urzędzie primiceriusz notariorum, czyli starszego notariusza Kościoła.

Ojciec Święty zbudował dwa kościoły: bazylikę Juliana Apostoli oraz Bazylikę NMP na Zatybrzu, a także salę przyjęć w pałacu latekańskim. Zmarł w Rzymie, 12 kwietnia 352 r.

Pochowano go na cmentarzu Kalepodiusza przy Via Aurelia.

W ikonografii ukazywany jest z kościołem lub rulonem pergaminu w dłoni. Wspomnienie liturgiczne obchodzimy 12 kwietnia.

36. Liberiusz (17 V 352 – 24 IX 366)

Liberiusz był Rzymianinem, a jego pontyfikat przypadł na okres wzmożonych ataków ariańskich biskupów wschodnich, popieranych przez cesarza, na Kościół rzymski. Biskupi ci chcieli podporządkowania episkopatu zachodniego klerowi wschodniemu.

Cesarz Konstancjusz II, który dążył do potępienia św. Atanazego przez papieża Liberiusza i zaszczepienia arianizmu na zachodzie cesarstwa, osadził tego ostatniego w Berei, w Tracji. W Rzymie, z polecenia cesarskiego, na miejsce uwięzionego Namiestnika Chrystusowego wybrano antypapieża Feliksa. W końcu jednak arianom udało się złamać opór prawowitego biskupa Rzymu: Liberiusz podpisał oświadczenie,

które było odejściem od ustaleń soboru w Nicei w 325 r. Dzięki temu mógł wrócić do Rzymu. W 358 r. gmina rzymska wypędziła antypapieża Feliksa z miasta, jednakże fakt ustąpienia Liberiusza pod naciskiem cesarza mocno osłabił prestiż rzymskiego Kościoła.

Za czasów tego papieża rozpoczęto budowę rzymskiej Basilica Liberiana – bazyliki Santa Maria Maggiore. Był to okres, w którym cesarz Julian Apostata wytrwale dążył do powrotu kultów pogańskich. Wtedy też powstał tzw. chronograf – kalendarz ze spisem cesarzy, konsulów, papieży i męczenników. Wiadomo również, iż to Liberiusz ochrzcił w Rzymie św. Hieronima.

37. Feliks II (papież w latach 355 – 358, antypapież w latach 358 – 365)

W 355 r. został ustanowiony i konsekrowany przez biskupów ariańskich na papieża w miejsce Liberiusza. Stało się to podczas banicji prawowitego zwierzchnika Kościoła rzymskiego, ukaranego za niezłomną obronę boskości Chrystusa i tym samym sprzeciwianie się imperatorowi Konstancjuszowi II, zagorzałemu arianinowi. Zgodnie z ówczesnym prawem Rzymu cesarz był bowiem jednocześnie najwyższym kapłanem, czyli stał na czele wszystkich religii w swoim państwie.

Na wygnaniu Liberiusz przyjął wyznanie wiary zbliżone do ariańskiego (choć mieszczące się w granicach ortodoksji). W wyniku tego ustępstwa władca ułaskawił go w 358 r. i wyraził zgodę na rządy dwóch papieży nad Kościołem. Taki stan nie trwał zbyt długo. Wkrótce Liberiusz wypędził współnika. To posunięcie przyczyniło się do pogłębienia podziału wśród duchowieństwa. Feliks zaś już do końca życia

pozostał na uboczu. Założył sobie siedzibę przy Via Aurelia i stamtąd przewodził dość poważną liczbą zwolenników. Zmarł 22 listopada 365 r.

To właśnie jego frakcja odniosła ostateczny triumf. Po śmierci Liberiusza sympatycy Feliksa przeszli do ofensywy. W wyniku krwawych walk z Ursynem – również antypapieżem – zdobyli papieski tron dla św. Damazego, a następnie poparcie cesarza Walentyniana. W miarę upływu czasu zaczęły szerzyć kult Feliksa. Wbrew historycznym świadectwom, ukazującym go na usługach arian, uczyniono z niego legalnego następcę św. Piotra, nieustraszonego orędownika katolicyzmu, co w konsekwencji doprowadziło go do cierpień i bohaterskiej śmierci.

Kościół ustanowił jego święto na 29 lipca i czcił go jako świętego papieża - męczennika.

Cdn.

Moje doświadczenie Eucharystii

Moje życie eucharystyczne rozpoczęło się, jeżeli można tu użyć takiego słowa, z chwilą, gdy pozwoliłem się odnaleźć Panu, gdy pozwoliłem Mu uzdrowić moją ślepotę i głuchotę. A wtedy uwiodła mnie Jego miłość, która ogarnęła całą moją osobę, i wiem, że nie wypuści mnie nigdy z więzów, jakie nas złączyły.

Pamiętam jak dziś, gdy Pan wejrzał na mnie i obdarował łaską codziennego uczestniczenia w Eucharystii, w karmieniu się Ciałem Jezusa. Każdego dnia najważniejszym punktem była dla mnie Eucharystia, tak pozostało do dziś. Robiłem wszystko, by pójść na Mszę św., by spotkać się z Tym, który z miłości do mnie oddał życie, abym mógł żyć i kochać Jego miłością.

Wiele też miałem „trudności”, bo pokus nie brakowało, lecz zawsze zwracałem się do Jezusa, by rozwiązał te problemy za mnie, po prostu wszyst-

ko Mu oddawałem. Była nauka, praca, czasami pogoda płała figle, że nawet mysz z dziury nie wychodziła, padały też słowa: „po cóż codziennie chodzę do Kościoła?” i wiele innych. To wszystko mnie nie zniechęciło, a raczej jeszcze bardziej dawało impuls, wzbudzało pragnienie bycia przy Jedynym, który mnie kocha.

Teraz wiem, że te pragnienia nie były moje, lecz wzbudzał je Ten, który pierwszy mnie pokochał, Jezus, mój Pan i Przyjaciel.

Grzegorz

CUDA EUCHARYSTYCZNE

Cud w Hasselt – Belgia, 1317 r.

Pewnego dnia kapłan pochodzący z Viversel udał się z Najświętszym Sakramentem do chorego. Wszedłszy do jego domu, odstawił cyboryum na stół, by w sąsiednim pokoju porozmawiać przez chwilę z rodziną chorego. Podczas nieobecności duchownego do pomieszczenia, gdzie spoczywał Najświętszy Sakrament, weszła pewna osoba będąca w stanie grzechu ciężkiego. Otworzywszy cyboryum, wzięła do ręki Eucharystię. Z Hostii natychmiast wypłynęła krew.

Osoba ta upuściła Hostię do cyboryum i uciekła w przerażeniu. Po chwili zdumiony kapłan ujrzał otwarte cyboryum, a w nim Najświętszy Sakrament splamiony krwią. Nie wiedząc, jak postąpić, zdecydował się przedstawić sprawę proboszczowi. Ten natomiast polecił przewieźć cudowną Hostię do klasztoru sióstr cysterek w Herkenrode, gdzie niegdyś przebywała stygmatyczka – św. Lutgarda. Najprawdopodobniej wieść o wielkiej świętości klasztoru skłoniła proboszczka do wybrania właśnie tego miejsca, jako godnego sanktuarium dla cudownej Hostii.

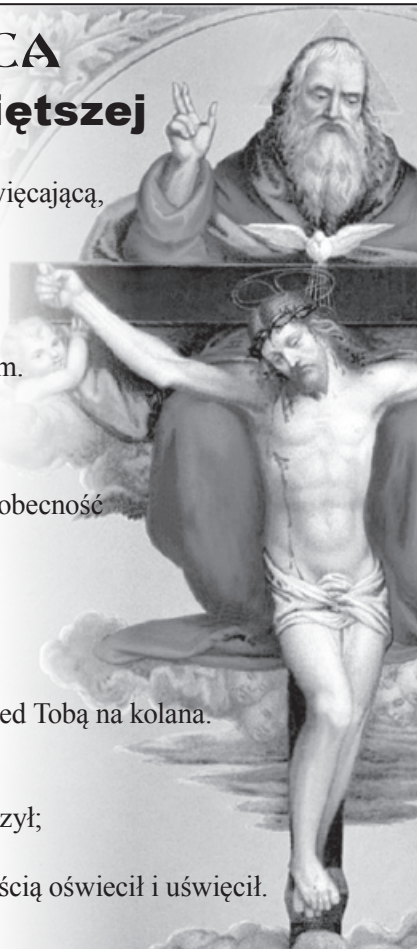
Gdy kapłan zbliżył się do ołtarza klasztornej kaplicy, by złożyć tam Najświętszy Sakrament, wszyscy zgromadzeni wierni ujrzeli wizję Chrystusa Cierniem Ukoronowanego. Odebrano to jako znak Zbawiciela, który wybrał właśnie to miejsce na swoje sanktuarium. Od początku zatem Herkenrode stało się miejscem niezwykłego kultu Eucharystii, a zarazem miejscem niezliczonych pielgrzymek.

Od 1317 r. przechowywana tam cudowna Hostia pozostaje w doskonałym zachowanym stanie

Opracowali: A. i Z. Kozikowscy

MODLITWA SERCA Do Trójcy Przenajświętszej

Boże w Trójcy jedyny,
wierzę, że mieszkasz w nas przez łaskę uświęcającą,
że otrzymując życie Boże,
zarazem i Ciebie przyjmujemy.
Jakże nas uszlachetniasz, uświęcasz
i podnosisz w godności,
sprawiając, że Twoim jesteśmy mieszkaniem.
Dzięki Ci za tę wielką łaskę.
Święty Boże, działaj w nas,
prosimy z pokorą,
podtrzymuj w nas pamięć i wiarę w Twoją obecność
i dopomagaj, abyśmy w postępowaniu
pamiętali o swojej godności
i chrześcijańskim życiem
okazali wdzięczność
za łaskę Twojego, Boże, życia w nas.
O Trójco Przenajświętsza, upadam dziś przed Tobą na kolana.
Oddaję Ci cześć i uwielbienie.
Dziękuję Ci za wszystko:
Tobie, Ojczy Przedwieczny, żeś mnie stworzył;
Tobie, Synu Boży, żeś mnie odkupił;
Tobie, Duchu Święty, żeś mnie łaską i miłością oświecił i uświęcił.
Amen.

Zapraszamy do księgarski parafialnej

EFFATY

która mieści się
w prawym przedsiönku
świątyni.

Oprócz książek można tu zakupić:

- kalendarze • świece •
- okolicznościowe kartki •
- różańce • medaliki •
- i inne dewocjalia.

Przewodnik po Eucharystii

Część I – Odkryj tajemnice Eucharystii

„Poznałam, wyraźniej niżeli kiedy indziej, Trzy Boskie Osoby: Ojca, Syna i Ducha Świętego. [...] dusza moja obcuje z tymi Trzema... ktokolwiek jest złączony z jedną z tych Trzech Osób, przez to samo jest złączony w całą Trójcę Świętą, ponieważ Ich jedność jest nierozdzielna.”

/św. Faustyna, „Dzienniczek”, 472/

Odsłona 4:

Chrystus nie jest sam, czyli... zawsze kiedy przyjmujemy Eucharystię, wchodzimy w komunie z Trójcą Świętą

„Czyż nie wystarczyło Panie, że stworzyłeś nas na swój obraz i podobieństwo, odradzając nas przez łaskę, dzięki Krwi Twojego Syna? Czyż to naprawdę było konieczne, że dałeś nam nawet Trójcę Świętą jako pokarm dla naszych dusz?”

/św. Katarzyna ze Sieny/

Kiedy Chrystus staje się obecny dla nas w Eucharystii, nie jest sam. Od chwili konsekracji cała substancja chleba i wina przestaje istnieć i to, co wciąż widzimy jako chleb i wino, staje się Ciałem i Krwią Chrystusa: „Przez konsekrację chleba i wina dokonuje się przemiana całej substancji chleba w substancję Ciała Chrystusa, Pana naszego, i całej substancji wina w substancję Jego Krwi” /Sobór Trydencki, KKK, 1376/.

Zgłębiając definicję Eucharystii, którą podał Sobór Trydencki, zasłona zaczyna się podnosić... Sobór uczy, że Eucharystia zawiera „Ciało i Krew wraz z Duszą i Bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa”.

Co to oznacza, że Chrystus jest obecny w Eucharystii swoim Ciałem i Krwią wraz ze swoją Duszą i Bóstwem?

Głębsze spojrzenie na tajemnicę Wcielenia przynosi odpowiedź na to pytanie. Kościół naucza, że dzięki wypowiedzianemu „Fiat” („Niech Mi się stanie według Twego słowa”) Maryja, mocą Ducha Świętego, poczęła prawdziwego Boga i człowieka. W ten sposób ludzka natura, z ciałem i duszą, została na zawsze połączona z Boską naturą drugiej Osoby Trójcy Świętej. Jak wyjaśnia Katechizm: „[To] nie oznacza, że Jezus Chrystus jest częściowo Bogiem i częściowo człowiekiem, ani że jest ono [Wcielenie] wynikiem niejasnego pomieszania tego, co Boskie, i tego, co ludzkie. Syn Boży stał się prawdziwie człowiekiem, pozostając prawdziwie Bogiem” KKK, 464/.

Jezus Chrystus jest Osobą o dwu różnych naturach: jednej całkowicie ludzkiej, drugiej całkowicie Boskiej. Te dwie natury są tak nierozłączne, że Boska Osoba Chrystusa „pozostała zjednoczona z Jego duszą i Jego ciałem, rozdzielonymi od siebie przez śmierć” /KKK, 650/; i gdy Ojciec wskrzesił Chrystusa, „w doskonały sposób wprowadził Jego człowieczeństwo – wraz z Jego ciałem – do Trójcy” /KKK, 648/.

W jaki sposób pomaga nam to zrozumieć obecność Chrystusa w Eucharystii?

Chrystus jest Drugą Osobą Trójcy Świętej, prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem, odwiecznie zjednoczonym z Ojcem i Duchem Świętym. Tak jak nie może być żadnego podziału wewnątrz ludzkiej natury Chrystusa, tak też nie może być podziału wewnątrz Jego Boskiej natury. Tak jak nie możemy oddzielić Ciała Chrystusa od Jego Krwi lub Jego Duszy od Jego Ciała i Krwi, tak też nie możemy oddzielić Chrystusa od pozostałych Osób Trójcy Świętej.

Chrystus nigdy nie jest sam. Kiedy On staje się obecny w Eucharystii tak jak w niebie, nie opuszczając jednak niebios, oznacza to, że całe niebo jest obecne z Nim. Nic więc dziwnego, że Jezus mówi nam: „Królestwo Boże pośród was jest” /Łk 17,21/. To oznacza, że **zawsze kiedy przyjmujemy Komunię Świętą, wchodzimy w komunie z Trójcą Świętą.**

Tylko Syn Boży, druga Osoba Trójcy Świętej, stał się człowiekiem. Tylko On przyjął ludzką naturę. A zatem w tym wspaniałym spotkaniu z Trójcą Świętą tylko Chrystus jest obecny sakramentalnie, tzn. pod postaciami chleba i wina. Bóg Ojciec i Duch Święty nie są obecni sakramentalnie, jednak realnie i prawdziwie obcuje wraz z Chrystusem dzięki doskonałej jedności Trójcy Świętej.

„Całe życie chrześcijańskie jest komunią z każdą z Osób Bożych, bez jakiegokolwiek Ich rozdzielenia. [...] jesteśmy wezwani, by być mieszkaniem Najświętszej Trójcy.” /Katechizm Kościoła Katolickiego, 259 i 260/

Powinniśmy być wdzięczni za ten wspaniały dar Eucharystii, w którym Jezus daje nam siebie pod postaciami chleba i wina, pragnie nas przeobrócić, przemienić mocą Ducha Świętego, abyśmy dostąpili udziału w miłości i w wiecznym życiu Trójcy Świętej.

Święta Teresa doświadczyła tego w bardzo osobisty sposób w momencie Pierwszej Komunii Świętej. Kiedy przygotowywała się do przyjęcia Chrystusa pod świętymi postaciami, uświadomiła sobie, że miała w niej zamieszkać nie tylko Trójca Święta. Skoro bowiem święci i aniołowie w niebie są „doskonale zjednoczeni z Chrystusem” (KKK, 1026), to miało do niej także przybyć całe niebo.

Święty Ojciec Pio wyjaśniał, że Matka Boża jest obecna podczas każdej Mszy św. wraz ze wszystkimi aniołami i „całym dworem niebiańskim”. Podczas każdej Mszy św. „widział niebo otwarte, wspaniałość Boga i chwałę aniołów i świętych”.

Jak wyjaśnia ojciec M.V. Bernadot (OP): „Słowo przychodzi do nas, lecz On nie przychodzi sam. <<Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie>> (J 14,10)... <<A ten, który Mnie posłał jest ze Mną: nie pozostawił Mnie samego>> (J 8,29)... Gdzie Ojciec i Syn są obecni, tam też jest Duch Święty. Tak oto Trójca Święta zamieszkuje w sercu każdej osoby przyjmującej Komunię. Sam Jezus zapewnia nas o tym: <<Jeśli Mnie kto miłuje..., Ojciec Mój umiłuje go i przyjdzie do niego, i będziemy u niego przebywać>> (J 14,23)”.

Św. Faustyna wyznała: „W pewnej chwili po Komunii Świętej usłyszałam te słowa: <<Tyś jest nam mieszkaniem>>. W tej chwili odczułam w duszy obecność Trójcy Świętej – Ojca, Syna i Ducha Świętego” /„Dzienniczek”, 451/. Jezu, kiedy przychodzisz do mnie w Komunii Świętej, Ty, któryś raczył zamieszkać z Ojcem i Duchem Świętym w małym niebie mojego serca... /„Dzienniczek”, 486/.

Bóg, który się nam objawia, objawia się jako wspólnota Osób, trwających w komunii – jedności. Wspólnota Osób, które łączy niewysłowiona miłość, pełna, bez „grama” jakiegokolwiek egoizmu. Ta Miłość jest tak ogromna, ponieważ stanowi Ją Trzecia Osoba Boska – Duch Święty.

Bóg kocha każdego z nas nieprzerwanie, miłością doskonałą. Bóg Ojciec kocha nas odwieczną miłością, kocha tak mocno, że posłał swego Syna, który oddał za nas swoje życie, abyśmy w Nim mieli życie wieczne. W ten sposób dokonuje się swego rodzaju „transfuzja życia”. Jeśli jestem schorowany wewnątrz, poraniony, czuję swoją biedę i małość, to przez Jezusa Chrystusa w Eucharystii może się dokonać moje uzdrowienie.

Ania i Zbyszek Kozikowscy
Konsultacja:
ks. dr Waldemar R. Macko

Bibliografia:

- „7 Tajemnic Eucharystii”, Vinny Flynn
- „Dzienniczek”, św. Faustyna
- Katechizm Kościoła Katolickiego

Pielgrzymka maturzystów Archidiecezji Warszawskiej na Jasną Górę

Tegoroczna pielgrzymka maturzystów Archidiecezji Warszawskiej na Jasną Górę odbędzie się w trzech turach: 8, 9 i 10 października. Przyświecać jej będzie hasło Dnia Papieskiego: „Jan Paweł II – Papież Rodziny”.

W poniedziałek, 8 października, w pielgrzymce na Jasną Górę wezmą udział maturzyści z następujących dekanatów: białąńskiego, jelonkowskiego, ochockiego, wolskiego, żoliborskiego, czerskiego, kampinoskiego, laseckiego, piaseczyńskiego oraz wareckiego.

We wtorek, 9 października, z: muranowskiego, służewskiego, święto-

krzyskiego, ursuskiego, błońskiego, brwinowskiego, grodzkiego, pruszkowskiego i raszyńskiego.

Z kolei w środę, 10 października, z dekanatów: staromiejskiego, mokołowskiego, śródmiejskiego, ursynowskiego, wilanowskiego, grójeckiego, konstancińskiego, mogielnickiego oraz tarczyńskiego.

Zapilgrzymkę maturzystów, z ramienia Wydziału Duszpasterstwa Dzieci i Młodzieży, odpowiedzialny jest ks. Jacek Laskowski – wizytator nauczania religii i rejonowy duszpasterz młodzieży. On (tel. 796 629 409), a także Anna Puchalska (tel. 509 579 053) udzielają szczegółowych informacji.

Kontakt z WDDiM: tel. 22 531 72 65.

Żywy Różaniec

W uroczystość Najświętszej Maryi Panny Różańcowej – 7 października, godz. 15.00 – członkowie parafialnych Kół Żywego Różańca spotkają się w kanonii, by przy ciastku i herbacie uczcić niejako swoje święto. O godz. 17.00 udadzą się zaś do kościoła na nabożeństwo różańcowe.

Podczas tego spotkania nastąpi również comiesięczna wymiana tajemniczek.

Zapraszamy wszystkich, którzy chcą się włączyć do wspólnego odmawiania Różańca.

Światowe Dni Młodzieży w Rio de Janeiro – zapisy do grup

ŚDM w Rio de Janeiro coraz bliżej! Wraz z zakończeniem wakacji w diecezjach rozpoczynają prace Centra ŚDM, gdzie można uzyskać informacje o wyjeździe do Brazylii, a także zapisać się do powstających grup.

Na czele Centrum stoi koordynator, mianowany przez biskupa diecezjalnego, a w wypełnianiu obowiązków wspierają go młodzi, tworzący odpowiednie sekcje: modlitewną, formacyjną, misyjno-ewangelizacyjną, komunikacyjną, brazylijską i wolontariatu.

ŚDM w Rio de Janeiro odbędą się w 2013 r. Od 16 do 20 lipca młodzież weźmie udział w jednej z 276 diecezji brazylijskich w tzw. „Tygodniu Misyjnym”, a w okresie od 23 do 28 lipca w centralnych wydarzeniach spotkania młodych. Główne uroczystości zaplanowano na słynnej plaży Copacabana oraz na terenie bazy lotniczkiej Santa Cruz. Imprezie towarzyszyć będzie hasło: „Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28,19).

ŚDM skierowane są do osób młodych w wieku od 16 do 35 lat, które akceptują pielgrzymkowy charakter wyjazdu i pragną przeżyć radosne spotkanie młodych całego świata z Ojcem Świętym Benedyktem XVI. Szczegóły dotyczące zasad i warunków udziału, a także wszelkie bieżące informacje zamieszczono na stronach Krajowego Biura ŚDM oraz Komitetu Brazylijskiego. (<http://www.rio13.pl>).

Z uwagi na konieczność szybkiego rezerwowania lotów i wpłaty depozytów decyzję o uczestnictwie w ŚDM w Brazylii trzeba podjąć jak najszybciej. Im wcześniej grupa zarezerwuje bilety, tym większa nadzieja, że będą one w korzystniejszych cenach.

Koordynator diecezjalny: ks. Tomasz Zaparty (e-mail: xtomaszzaparty@gmail.com, tel. 609-458-204).

KĄCIK DLA DZIECI

Autor - Maciej Lichota

ZADANIE 1:

Określ, czy zdanie jest prawdziwe czy fałszywe, wpisując odpowiednie skróty (P/F)

1	Miesiąc, w którym w sposób szczególny odmawiamy Różaniec to maj.	
2	W 2002 r. bł. Jan Paweł II dołączył do tajemnic część chwalebna Różańca św.	
3	W czasie Różańca modlitwę „Zdrowaś Maryjo” odmawiamy 53 razy.	
4	Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej obchodzimy 7 października.	

ZADANIE 2: Rozwiąż krzyżówkę

1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										

- Pana Jezusa w Jordanie (1 tajemnica światła)
- Przemienienie Pana Jezusa na Tabor (4 tajemnica światła)
- Dźwiganie (4 tajemnica bolesna)
- Pana Jezusa (3 tajemnica radosna)
- Pana Jezusa w świątyni (4 tajemnica radosna)
- Pana Jezusa (2 tajemnica bolesna)
- ukoronowanie Pana Jezusa (3 tajemnica bolesna)
- Pana Jezusa (1 tajemnica chwalebna)

XXVI Niedziela Zwykła – 30 września 2012 r.

1. Dziś o godz. 17.00 zapraszamy na liturgię godzin – Nieszpory. Po nabożeństwie będziemy się modlić za zmarłych polecających w wypominkach rocznych.

2. W październiku zapraszamy wszystkich na modlitwę różańcową w intencji naszej parafii, Ojczyzny i w intencjach osobistych. Nabożeństwo różańcowe odprawiane jest w niedziele o godz. 17.00, a w dni powszednie po Mszy św. o godz. 17.00. Dzieci na wspólny różaniec zapraszamy szczególnie w poniedziałki oraz w czwartki, na godz. 17.30.

3. Spotkanie Akcji Katolickiej w najbliższą środę, 3 października, po Mszy św. wieczornej o godz. 18.00.

4. W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca.

W czwartek, 4 października, Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie zostanie odprawiona o godz. 17.00, a po niej Koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie.

W piątek, 5 października, Msza św. wotywna o Najświętszym Sercu Pana Jezusa zostanie odprawiona o godz. 12.00. Z sakramentu pokuty i pojednania będzie można skorzystać rano i od godz. 16.00, w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu.

W sobotę, 6 października, Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP zostanie odprawiona o godz. 7.00, a zaraz po niej nabożeństwo różańcowe.

5. 7 i 28 października, po Mszy św. o godz. 18.00, odbędzie się w kanonii spotkanie dla kandydatów do bierzmowania.

6. Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym „Effatha” zaprasza 5 października na pierwsze po wakacjach spotkanie modlitewne. Rozpocznie się ono Eucharystią o godz. 18.00, a następnie odbędzie się adoracja i modlitwa uwielbienia Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

7. Jak co roku nasza parafia organizuje uroczyste jubileusz małżeństw obchodzących rocznicę swojego ślubu. Uroczysta Msza św. odbędzie się w niedzielę, 14 października, o godz. 16.00. Dostojnych Jubilatów zapraszamy, by potwierdzili swój udział w dziękczynnej Mszy św. sprawowanej w ich intencji.

8. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:

- poniedziałek, 1 października – wspomnienie św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy i doktora Kościoła;

- wtorek, 2 października – wspomnienie Świętych Aniołów Stróżów;

- czwartek, 4 października – wspomnienie św. Franciszka z Asyżu;

- piątek, 5 października – wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej, dziewicy.

Wszystkim, obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

9. Miłosiernemu Bogu polecamy zmarłych w ostatnim miesiącu naszych parafian:

- śp. Bronisławę Tokaj,

- śp. Wojciecha Drewniaka.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

Adoracja z Odnową w Duchu Świętym

Parafialna grupa Odnowy w Duchu Świętym „EFFATHA”

i ks. Dariusz Kuczyński zapraszają na adorację Najświętszego Sakramentu – w piątek, 5 października, po Mszy św. o godz. 18.00.

Odpust w parafii Opatrzności Bożej w Wilanowie

Parafia przy Świątyni Opatrzności Bożej otrzymała od ks. kard. Kazimierza Nycza przywilej odpustu parafialnego z możliwością otrzymania odpustu zupełnego. Będzie to miało miejsce w każdą ostatnią niedzielę września.

Dzisiejszej niedzieli po raz pierwszy jest zatem obchodzona uroczystość odpustowa. Z tej okazji, o godz. 12.00, w Panteonie Wielkich Polaków, zostanie odprawiona uroczysta Msza św. Eucharystii przewodniczyć będzie i kazanie wygłosi ks. prałat Henryk Małecki.

Odpust parafialny to jedno z najważniejszych wydarzeń w każdej parafii, święto wspólnoty, jaką dana parafia tworzy. Każdy odpust stanowi również okazję do uzyskania łask, które ofiarowuje nam miłosierny Bóg.

Na placu przed Świątynią Opatrzności Bożej przygotowano rozmaite atrakcje dla rodzin z dziećmi. Będą kiełbaski z grilla oraz – jeśli pogoda na to pozwoli – ognisko.

WSPOMÓŻ RENOWACJĘ KOŚCIOŁA św. ANNY w Wilanowie

Fundacja Ecclesia Villanovensis

www.fundacja-wilanow.pl

„Klimaty” dostępne są teraz także na stronie internetowej naszej parafii:

www.parafiawilanow.pl

Zarówno nasza parafia, jak i Fundacja Ecclesia Villanovensis są także obecne na Facebook'u.

www.facebook.com/parafia.wilanow

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od poniedziałku do piątku w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00

wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr2 w Warszawie

- V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

Nr rachunku:

62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

Internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

Wydawca

